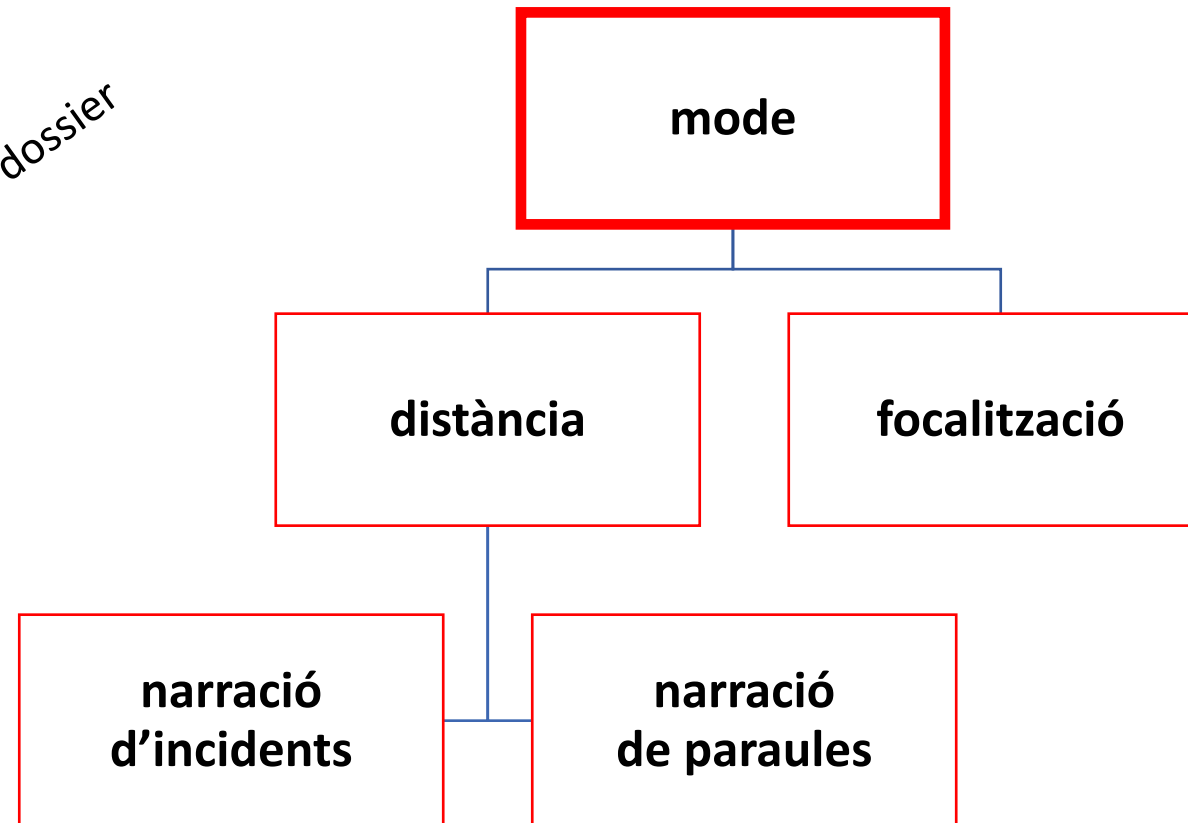
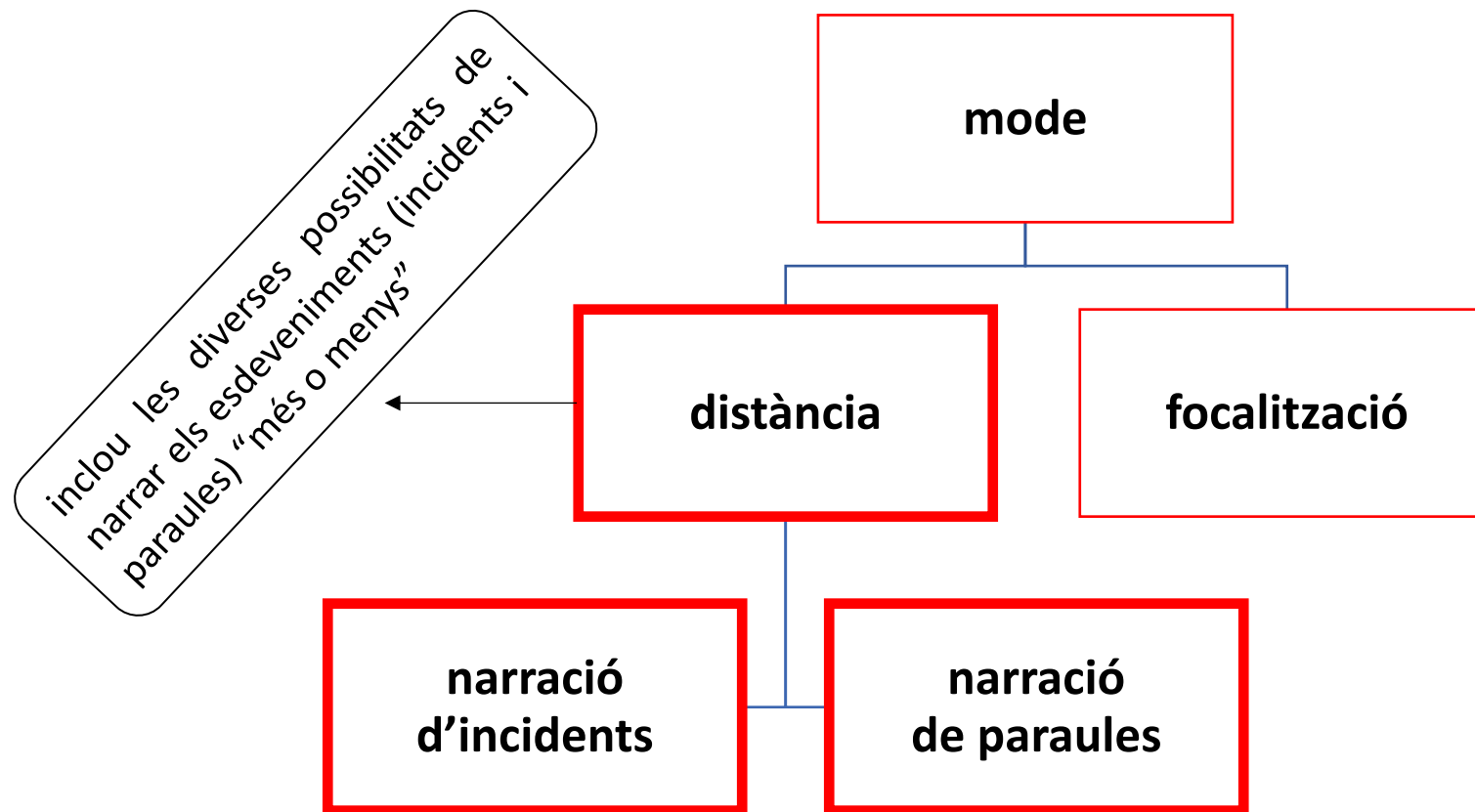

el mode: regulació de la informació narrativa

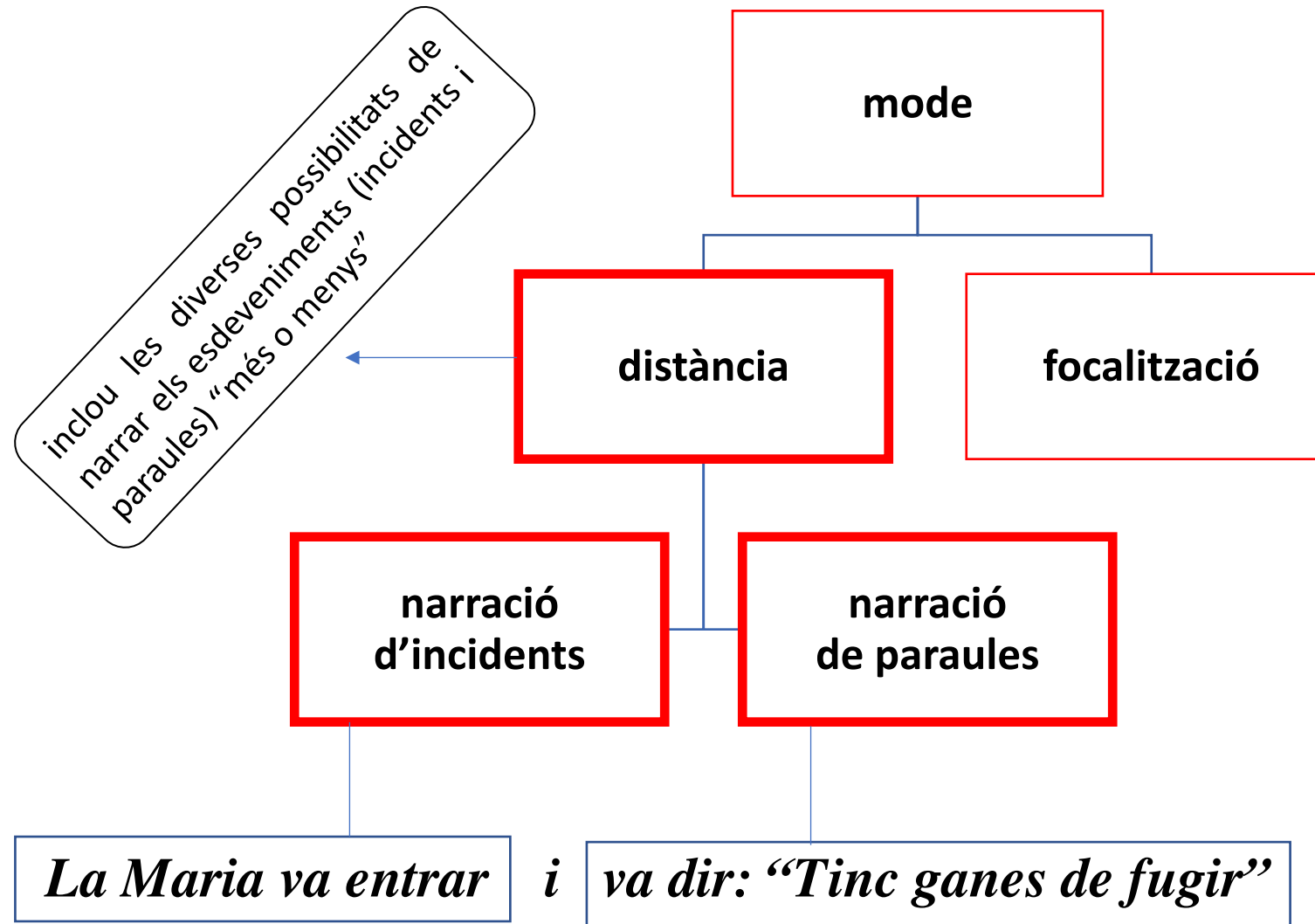
p. 27 del dossier

el mode: regulació de la informació narrativa

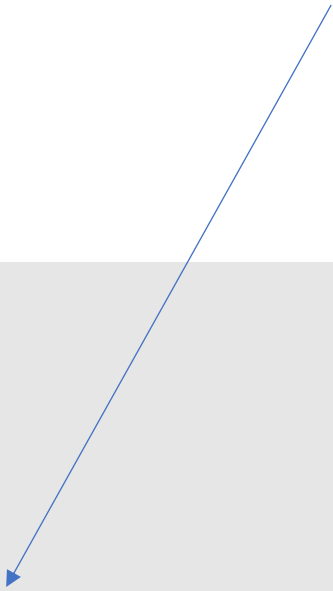

el mode: regulació de la informació narrativa

la narració de paraules: reproducció de les paraules (dites o pensades) dels personatges

MITJANS

- **discurs directe (DD)** = discurs reportat
 - **discurs indirecte (DI)** = discurs narrativitzat
 - **discurs indirecte lliure (DIL)** = discurs transposat
-

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

1. Hi ha dos locutors: un **narrador** i un **personatge** (poden ser la mateixa persona, que llavors té dos rols: *Vaig dir: “Tinc un examen”*).

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

1. Hi ha dos locutors: un **narrador** i un **personatge** (poden ser la mateixa persona, que llavors té dos rols: *Vaig dir: “Tinc un examen”*).

el personatge és subjecte de l'enunciació: la seva veu és autònoma, i per tant mostra els seus trets dialectals (topolectals, cronolèctals i sociolectals)

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

1. Hi ha dos locutors: un **narrador** i un **personatge** (poden ser la mateixa persona, que llavors té dos rols: *Vaig dir: “Tinc un examen”*).
2. El narrador **reprodueix** de manera exacta les paraules del personatge. Voluntat de fidelitat (literalitat), típica de les citacions textuais (“___”).

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

1. Hi ha dos locutors: un **narrador** i un **personatge** (poden ser la mateixa persona, que llavors té dos rols: *Vaig dir: “Tinc un examen”*).
2. El narrador **reprodueix** de manera exacta les paraules del personatge. Voluntat de fidelitat (literalitat), típica de les citacions textuais (“___”).
3. Les característiques 1 i 2 porten a respectar en el discurs reproduït el sistema de referències díctiques de l'emissor de l'enunciat original (personatge). Així doncs, tenim **dos sistemes de referències díctiques**: el del narrador i el del personatge.

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

DOS SISTEMES DE REFERÈNCIES DÍCTIQUES: EL DEL NARRADOR I EL DEL PERSONATGE

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

DOS SISTEMES DE REFERÈNCIES DÍCTIQUES: EL DEL NARRADOR I EL DEL PERSONATGE

	DD	DI
temps verbals	<i>Em va dir: “Tinc un examen”</i>	<i>Em va dir que tenia un examen</i>

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

DOS SISTEMES DE REFERÈNCIES DÍCTIQUES: EL DEL NARRADOR I EL DEL PERSONATGE

	DD	DI
temps verbals	<i>Em va dir: “Tinc un examen”</i>	<i>Em va dir que tenia un examen</i>
pronoms (i persona verbal)	<i>Em va dir: “Tu ets el meu subordinat i m’has d’obeir”</i>	<i>Em va dir que jo era el seu subordinat i l’havia d’obeir</i>

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

DOS SISTEMES DE REFERÈNCIES DÍCTIQUES: EL DEL NARRADOR I EL DEL PERSONATGE

	DD	DI
temps verbals	<i>Em va dir: “Tinc un examen”</i>	<i>Em va dir que tenia un examen</i>
pronoms (i persona verbal)	<i>Em va dir: “Tu ets el meu subordinat i m’has d’obeir”</i>	<i>Em va dir que jo era el seu subordinat i l’havia d’obeir</i>
elements locatius	<i>Em va dir: “Deixa aquests papers aquí”</i>	<i>Em va dir que deixés aquells papers allà</i>

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

DOS SISTEMES DE REFERÈNCIES DÍCTIQUES: EL DEL NARRADOR I EL DEL PERSONATGE

	DD	DI
temps verbals	<i>Em va dir: “Tinc un examen”</i>	<i>Em va dir que tenia un examen</i>
pronoms (i persona verbal)	<i>Em va dir: “Tu ets el meu subordinat i m’has d’obeir”</i>	<i>Em va dir que jo era el seu subordinat i l’havia d’obeir</i>
elements locatius	<i>Em va dir: “Deixa aquests papers aquí”</i>	<i>Em va dir que deixés aquells papers allà</i>
certs verbs	<i>Em va dir: “Vine”</i>	<i>Em va dir que hi anés</i>

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

altres constituents
oracionals
amb valor
temporal

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

altres constituents oracionals amb valor temporal	DD
	<i>“Ha vingut avui”, va dir</i>
	<i>“Ara me’n vaig”, va dir</i>
	<i>“Va venir ahir”, va dir</i>
	<i>“Vindrà demà”, va dir</i>
	<i>“Vindrà la setmana vinent”, va dir</i>

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

altres constituents oracionals amb valor temporal	DD	DI
	<i>“Ha vingut avui”, va dir</i>	<i>Va dir que havia vingut aquell dia</i>
	<i>“Ara me’n vaig”, va dir</i>	<i>Va dir que llavors se n’anava</i>
	<i>“Va venir ahir”, va dir</i>	<i>Va dir que havia vingut la vigília</i>
	<i>“Vindrà demà”, va dir</i>	<i>Va dir que vindria l’endemà</i>
	<i>“Vindrà la setmana vinent”, va dir</i>	<i>Va dir que vindria la setmana següent</i>

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

altres constituents oracionals amb valor temporal	DD	DI
	<i>“Ha vingut avui”, va dir</i>	<i>Va dir que havia vingut aquell dia</i>
	<i>“Ara me’n vaig”, va dir</i>	<i>Va dir que llavors se n’anava</i>
	<i>“Va venir ahir”, va dir</i>	<i>Va dir que havia vingut la vigília</i>
	<i>“Vindrà demà”, va dir</i>	<i>Va dir que vindria l’endemà</i>
	<i>“Vindrà la setmana vinent”, va dir</i>	<i>Va dir que vindria la setmana següent</i>

més formes a la
p. 66 del dossier

expressions dítiques

expressions anafòriques

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

4. Presència d'un verb de llengua (*dir...*), que pot aparèixer en tres llocs

a. Abans del discurs reproduït	
b. Després del discurs reproduït	
c. En posició intermèdia	

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

4. Presència d'un verb de llengua (***dir***...), que pot aparèixer en tres llocs

a. Abans del discurs reproduït	<i>El cosí va dir: “M’ha pegat”</i>
b. Després del discurs reproduït	<i>“M’ha pegat”, va dir el cosí</i>
c. En posició intermèdia	<i>“M’ha pegat —va dir el cosí—, m’ha pegat dos cops”</i>

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

4. Presència d'un verb de llengua (**dir...**), que pot aparèixer en tres llocs

a. Abans del discurs reproduït	<i>El cosí va dir: “M’ha pegat”</i>
b. Després del discurs reproduït	<i>“M’ha pegat”, va dir el cosí</i>
c. En posició intermèdia	<i>“M’ha pegat —va dir el cosí —, m’ha pegat dos cops”</i>

✓ En els casos b. i c., el verb de llengua apareix obligatòriament abans del subjecte.

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

4. Presència d'un verb de llengua (**dir...**), que pot aparèixer en tres llocs

a. Abans del discurs reproduït	<i>El cosí va dir: “M’ha pegat”</i>
b. Després del discurs reproduït	<i>“M’ha pegat”, va dir el cosí</i>
c. En posició intermèdia	<i>“M’ha pegat —va dir el cosí—, m’ha pegat dos cops”</i>

- ✓ En els casos b. i c., el verb de llengua apareix obligatòriament abans del subjecte.
- ✓ El verb de llengua no és obligatori: *Segons Anna Gabriel, “la família és un model obsolet i ens hauríem de plantejar de canviar-lo per la tribu”.*

el discurs directe (DD)

Em va dir: “Tinc un examen”

ELS VERBS QUE SELECCIONEN DD TENEN:

- un **subjecte** = qui fa l'acte de parla [1]
- un **CD** = producte de l'acte de parla: missatge [2]
- sovint, un **CI** animat = qui rep el missatge [3]

El Joan [1] em [3] va dir [verb seleccionador de DD]: “Tinc un examen” [2]

el discurs directe (DD)

TIPOLOGIA DE VERBS QUE SELECCIONEN DD

declaratiu

declaratiu amb valor prospectiu

d'opinió

de valoració

d'ordre

de prec

de manera de dir

marcadors de modalitat d'enunciació

el discurs directe (DD)

TIPOLOGIA DE VERBS QUE SELECCIONEN DD

declaratius	<i>afegir, afirmar, anunciar, assegurar, comunicar, contestar, declarar, dir, escriure, esmentar, explicar, fer, manifestar, piular, respondre</i>
declaratius amb valor prospectiu	<i>avisar, predir, pronosticar</i>
d'opinió	<i>considerar, jutjar, opinar</i>
de valoració	<i><u>positiva</u>: alabar, enaltir, exalçar <u>negativa</u>: criticar, reprotxar, retreure</i>
d'ordre	<i>manar, ordenar, encarregar, prohibir</i>
de prec	<i>demanar, pregar, suplicar, reclamar</i>
de manera de dir	<i>cridar, quequejar, remugar, xiuxiuejar</i>
marcadors de modalitat d'enunciació	<i>exclamar, preguntar</i>

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

1. Hi ha un únic locutor: el **narrador** (no abdica del seu rol de subjecte de l'enunciació en favor del personatge, com en el DD).

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

1. Hi ha un únic locutor: el **narrador** (no abdica del seu rol de subjecte de l'enunciació en favor del personatge, com en el DD).
2. El narrador, més que reproduir les paraules del personatge (DD), les tradueix, en fa una **paràfrasi** (en dona un equivalent semàntic).

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

1. Hi ha un únic locutor: el **narrador** (no abdica del seu rol de subjecte de l'enunciació en favor del personatge, com en el DD).
2. El narrador, més que reproduir les paraules del personatge (DD), les tradueix, en fa una **paràfrasi** (en dona un equivalent semàntic).

El discurs del personatge pot correspondre a molts DD: a més de "Tinc un examen", pot haver dit:

- Ostres, tinc un examen [1]
- Tia, tinc un examen [2]
- Ti-ti-ti-tinc un examen [3]
- J'ai un examen [4]

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

1. Hi ha un únic locutor: el **narrador** (no abdica del seu rol de subjecte de l'enunciació en favor del personatge, com en el DD).

2. El narrador, més que reproduir les paraules del personatge (DD), les tradueix, en fa una **paràfrasi** (en dona un equivalent semàntic).

El discurs del personatge pot correspondre a molts DD: a més de "Tinc un examen", pot haver dit:

- Ostres, tinc un examen [1]
- Tia, tinc un examen [2]
- Ti-ti-ti-tinc un examen [3]
- J'ai un examen [4]

El DI no pot assumir:

- les interjeccions [1]
- els vocatius [2]
- el quequeig [3]
- els enunciats en llengua estrangera [4]

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

1. Hi ha un únic locutor: el **narrador** (no abdica del seu rol de subjecte de l'enunciació en favor del personatge, com en el DD).
2. El narrador, més que reproduir les paraules del personatge (DD), les tradueix, en fa una **paràfrasi** (en dona un equivalent semàntic).
3. Les paraules del personatge s'adapten a les referències dítiques de la situació de comunicació del narrador: només hi ha **un sistema de referències dítiques** (el del narrador).

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

UN SISTEMA DE REFERÈNCIES DÍCTIQUES: EL DEL NARRADOR

	DD	DI
temps verbals	<i>Em va dir: “Tinc un examen”</i>	<i>Em va dir que tenia un examen</i>
pronoms (i persona verbal)	<i>Em va dir: “Tu ets el meu subordinat i m’has d’obeir”</i>	<i>Em va dir que jo era el seu subordinat i l’havia d’obeir</i>
elements locatius	<i>Em va dir: “Deixa aquests papers aquí”</i>	<i>Em va dir que deixés aquells papers allà</i>
certs verbs	<i>Em va dir: “Vine”</i>	<i>Em va dir que hi anés</i>

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

altres constituents oracionals amb valor temporal	DD	DI
	<i>“Ha vingut avui”, va dir</i>	<i>Va dir que havia vingut aquell dia</i>
	<i>“Ara me’n vaig”, va dir</i>	<i>Va dir que llavors se n’anava</i>
	<i>“Va venir ahir”, va dir</i>	<i>Va dir que havia vingut la vigília</i>
	<i>“Vindrà demà”, va dir</i>	<i>Va dir que vindria l’endemà</i>
	<i>“Vindrà la setmana vinent”, va dir</i>	<i>Va dir que vindria la setmana següent</i>

més formes a la
p. 66 del dossier

expressions dítiques

expressions anafòriques

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

4. Com que en el DI el discurs del personatge no és autònom (està integrat sintàcticament al discurs del narrador), en el pas del DD al DI es perden les marques d'entonació associades a les modalitats exclamativa, interrogativa i imperativa, i **si volem obtenir un efecte semblant en DI** hem de fer **canvis lèxics**.

DD
<i>Va dir: “Ai, m’he punxat!”</i>
<i>Em va dir: “Tens feina?”</i>
<i>Va dir: “Vine aquí!”</i>

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

4. Com que en el DI el discurs del personatge no és autònom (està integrat sintàcticament al discurs del narrador), en el pas del DD al DI es perden les marques d'entonació associades a les modalitats exclamativa, interrogativa i imperativa, i **si volem obtenir un efecte semblant en DI** hem de fer **canvis lèxics**.

DD	DI
<i>Va dir: “Ai, m’he punxat!”</i>	<i>Va exclamar que s’havia punxat</i>
<i>Em va dir: “Tens feina?”</i>	<i>Em va preguntar si tenia feina</i>
<i>Va dir: “Vine aquí!”</i>	<i>Em va ordenar que anés on era ella</i>

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

5. Verbs que només són possibles en DD (no poden introduir el DI): *apostrofar, **dictar**, escriidassar, fer, interrompre, prosseguir, **quequejar**, recitar, tallar.*

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

5. Verbs que només són possibles en DD (no poden introduir el DI): *apostrofar*, ***dictar***, *escriidassar*, *fer*, *interrompre*, *prosseguir*, ***quequejar***, ***recitar***, ***tallar***.

DD	DI
<i>Va dictar: “Les cases del poble eren totes de color de rosa”</i>	
<i>Quequejà: “E e e e ets ta ta tan bo”</i>	
<i>“Flameja al sol ponent l’estol de veles”, va recitar</i>	
<i>L’avi el va tallar: “Prou!”</i>	

el discurs indirecte (DI)

Em va dir que tenia un examen

5. Verbs que només són possibles en DD (no poden introduir el DI): *apostrofar*, ***dictar***, *escriu*, *fer*, *interrompre*, *prosseguir*, ***quequejar***, ***recitar***, ***tallar*** (l'asterisc indica agramaticalitat).

DD	DI
<i>Va dictar: “Les cases del poble eren totes de color de rosa”</i>	<i>*Va dictar que les cases del poble eren totes de color de rosa</i>
<i>Quequejà: “E e e e ets ta ta tan bo”</i>	<i>*Quequejà que e e e e era ta ta tan bo</i>
<i>“Flameja al sol ponent l'estol de veles”, va recitar</i>	<i>*Va recitar que flamejava al sol ponent l'estol de veles</i>
<i>L'avi el va tallar: “Prou!”</i>	<i>*L'avi el va tallar que prou</i>

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Aviat tindria tot de treballs per entregar. El primer era per a APTC. **Ostres, APTC! Se'n sortiria?***

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Aviat tindria tot de treballs per entregar. El primer era per a APTC. **Ostres, APTC! Se'n sortiria?***

Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. ¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí? Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... ¡Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!

Mirall trencat

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Aviat tindria tot de treballs per entregar. El primer era per a APTC. **Ostres, APTC! Se'n sortiria?***

*Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. **¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí?** Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... **¡Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!***

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. **¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí?** Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... **¡Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!***

narració d'incidents

Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. **¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí?** Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... **¿Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!***

narració d'incidents

Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava

narració de paraules (en el primer i el darrer cas, pensades)

DIL: ***¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí?***

DI: *Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient...*

DIL: ***¿Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!***

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. **¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí?** Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... **¡Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!***

- ✓ **El text deixa percebre dues veus (la del narrador i la del personatge) inextricablement lligades**

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. **¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí?** Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... **¡Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!***

- ✓ El text deixa percebre dues veus (la del narrador i la del personatge) inextricablement lligades
- ✓ DIL = discurs que es troba a mig camí del DD i el DI

el discurs indirecte lliure (DIL)

*Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. **¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí?** Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... **¡Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!***

trets que el DIL comparteix amb el DD

- autonomia de l'enunciat reproduït (per això se'n diu discurs indirecte *lliure*: el DI no ho és)
- possibilitat d'incloure interjeccions: *¿Com acabarien amb en Marcel, **ai**, quan ja no seria allí?*
- modalitats oracionals altres que la modalitat assertiva: a l'exemple, interrogativa + exclamativa

el discurs indirecte lliure (DIL)

Sortí al balcó i plena de melangia mirà la caseta del xofer. El sol era de foc i no se n'adonava. ¿Com acabarien amb en Marcel, quan ja no seria allí? Ell li havia assegurat que trobaria la manera que es poguessin anar veient... ¡Quantes i quantes nits havia travessat el jardí per anar a la caseta!

trets que el DIL comparteix amb el DD

- autonomia de l'enunciat reproduït (per això se'n diu discurs indirecte *lliure*: el DI no ho és)
- possibilitat d'incloure interjeccions: ¿Com acabarien amb en Marcel, **ai**, quan ja no seria allí?
- modalitats oracionals altres que la modalitat assertiva: a l'exemple, interrogativa + exclamativa

tret que el DIL comparteix amb el DI

- referències díctiques ancorades en el narrador (i no pas en el personatge): si fossin ancorades en el personatge, tindríem, a l'exemple, ¿Com acabarem amb en Marcel, quan ja no sigui aquí? ¡Quantes i quantes nits he travessat el jardí per anar a la caseta!

el discurs indirecte lliure (DIL)

Hi ha formes de citació que presenten alhora propietats del discurs directe i de l'indirecte. La més coneguda és l'anomenat discurs indirecte lliure, propi del llenguatge literari, però també dels registres informals, en què es mantenen els dos actes d'enunciació del discurs directe, però amb la pèrdua d'autonomia dels elements díctics pròpia del discurs indirecte. Considerem, per exemple, el fragment següent: *Al final de la reunió la directora li va dir que s'esperés perquè havien de parlar. **Ai, Senyor! Què li devia voler dir, aquella dona? A qui podia demanar consell, ell?*** Excepte la primera oració, la resta és un exemple de discurs indirecte lliure: hi trobem una **interjecció**, un **vocatiu** i **oracions interrogatives** directes, però el temps verbal d'aquestes oracions (l'imperfet) s'adapta al temps passat de la narració i no hi apareix la primera persona sinó la tercera (*li, ell*), així com el demostratiu de llunyania (*aquella*).

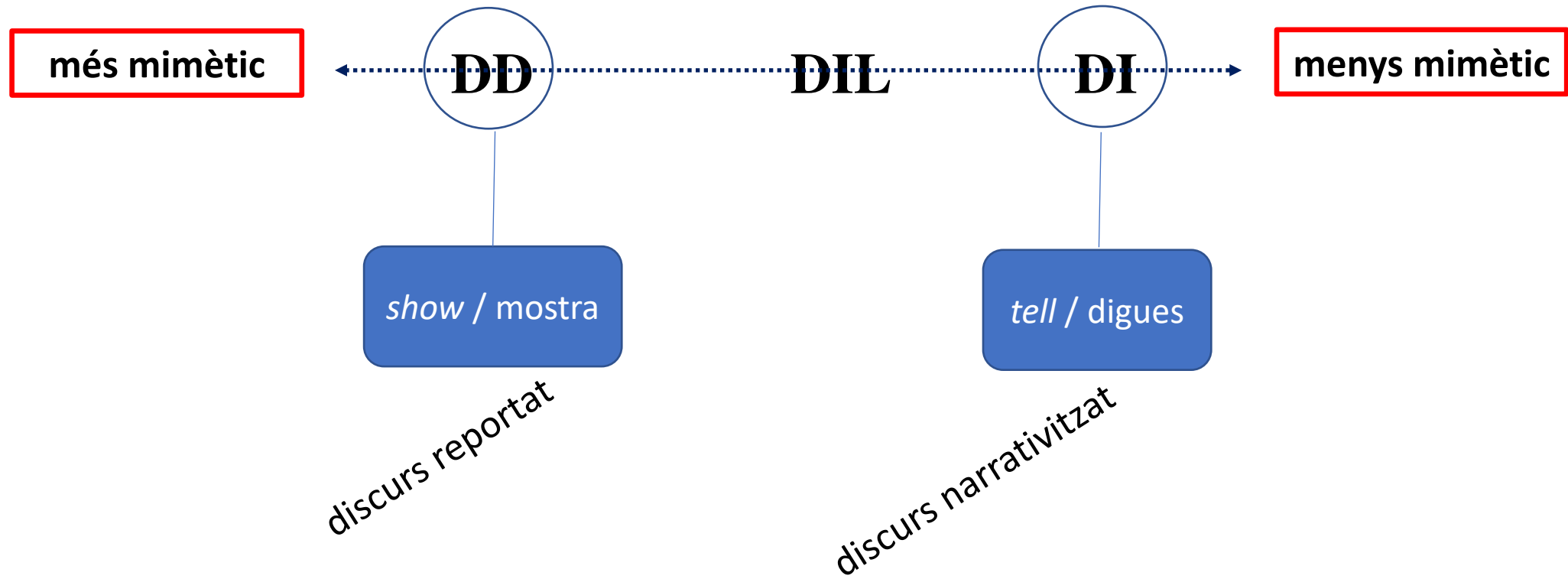
**grau de fidelitat (mimetisme) dels discursos
a les ocurrencies verbals dels personatges**

més mimètic

menys mimètic

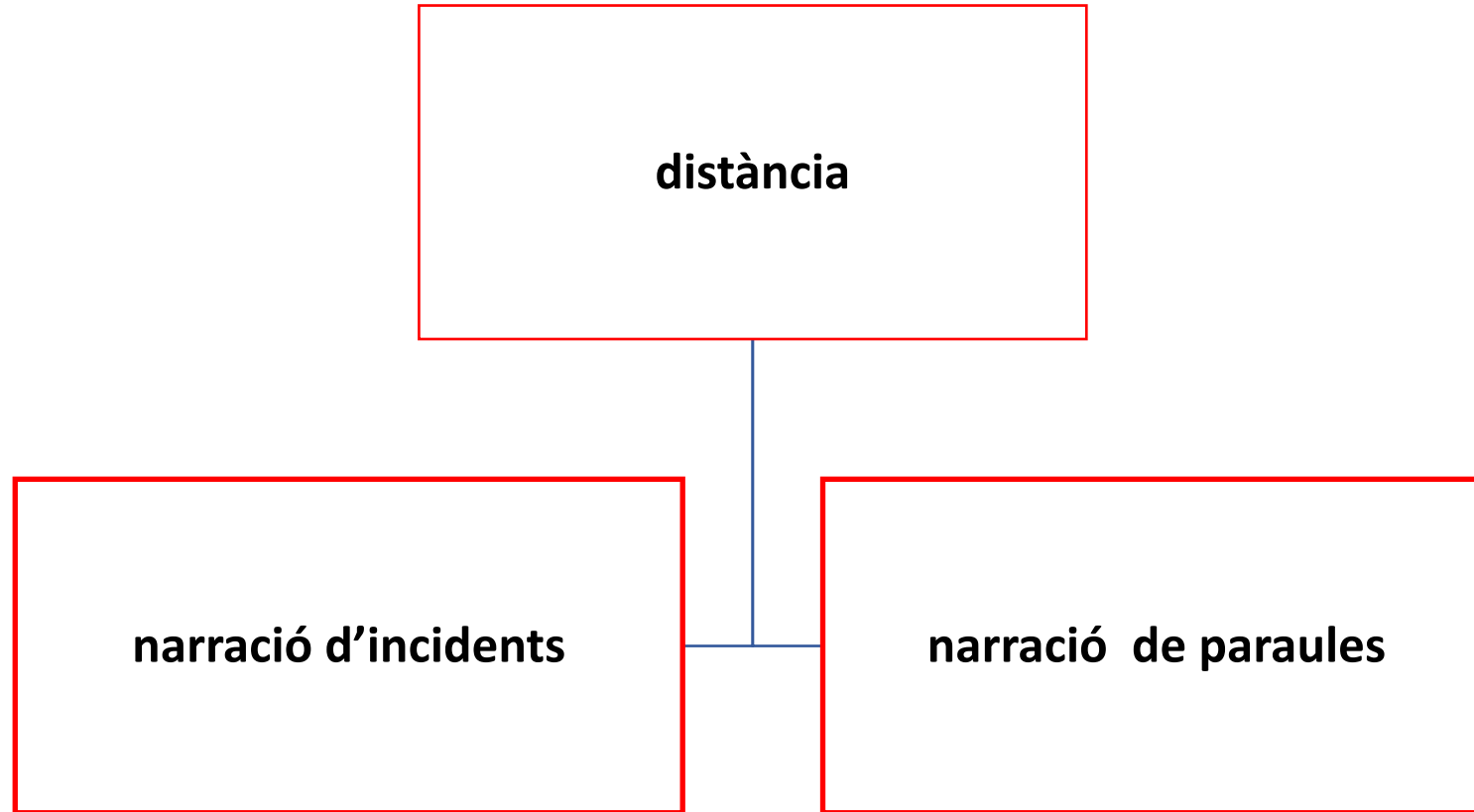
**grau de fidelitat (mimetisme) dels discursos
a les ocurrencies verbals dels personatges**

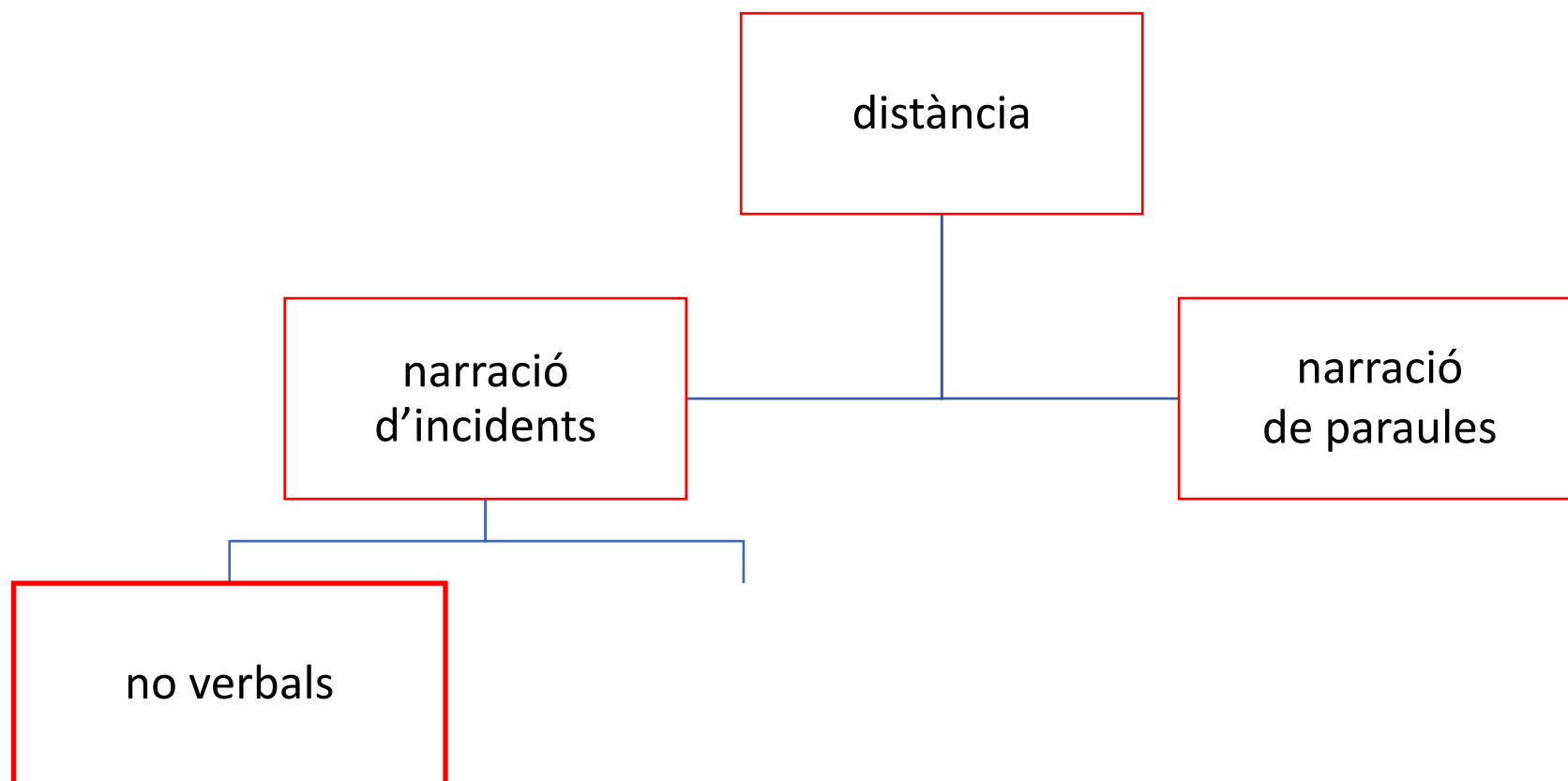

FONTS DE CONSULTA

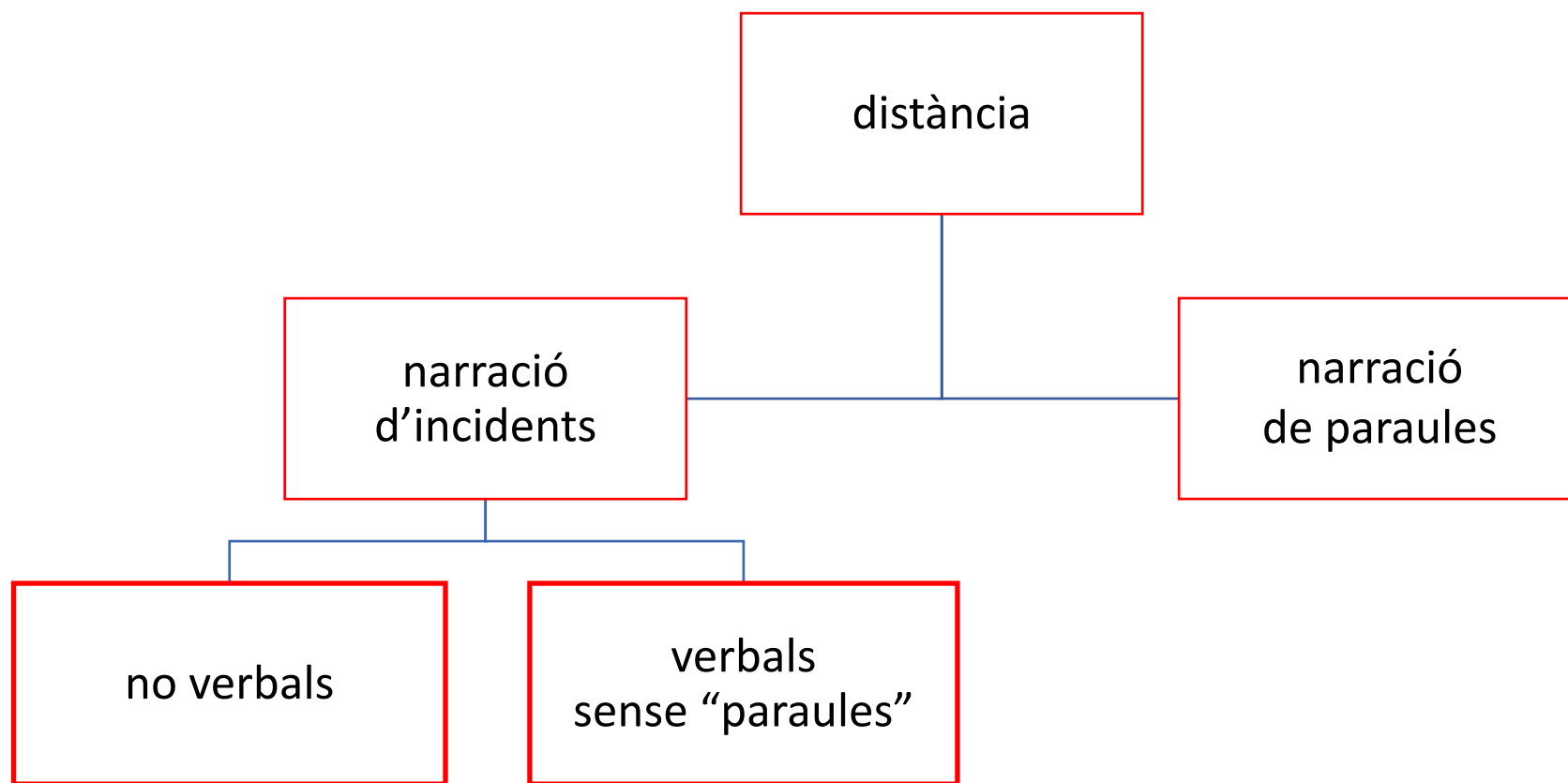
- CONCA, Maria; COSTA, Adela; CUENCA, M. Josep, i LLUCH, Gemma (1998): capítol F (**El discurs citat**) de *Text i gramàtica. Teoria i pràctica de la competència discursiva*.
- INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (2016 i 2018): punts 26.7 de la GIEC (2016) i 23.6 de la GEIEC (2018), dins el capítol **Les oracions subordinades substantives**.
- MAINGUENEAU, Dominique, i SALVADOR, Vicent (1995): capítol 5 (**El discurs reportat**) d'*Elements de lingüística per al discurs literari*.
- MALDONADO, Concepción (1999): capítol 55 (**Discurso directo y discurso indirecto**) de *Gramática descriptiva de la lengua española*.
- REYES, Graciela (1993): *Los procedimientos de cita: estilo directo y estilo indirecto*.
- VILLALBA, Xavier (2002): punt 18.5 de la GCC, dins el capítol **La subordinació** (volum 3).

Activiat 6 (p. 30): analitza la distància de “Redacció” (p. 34 i 35)

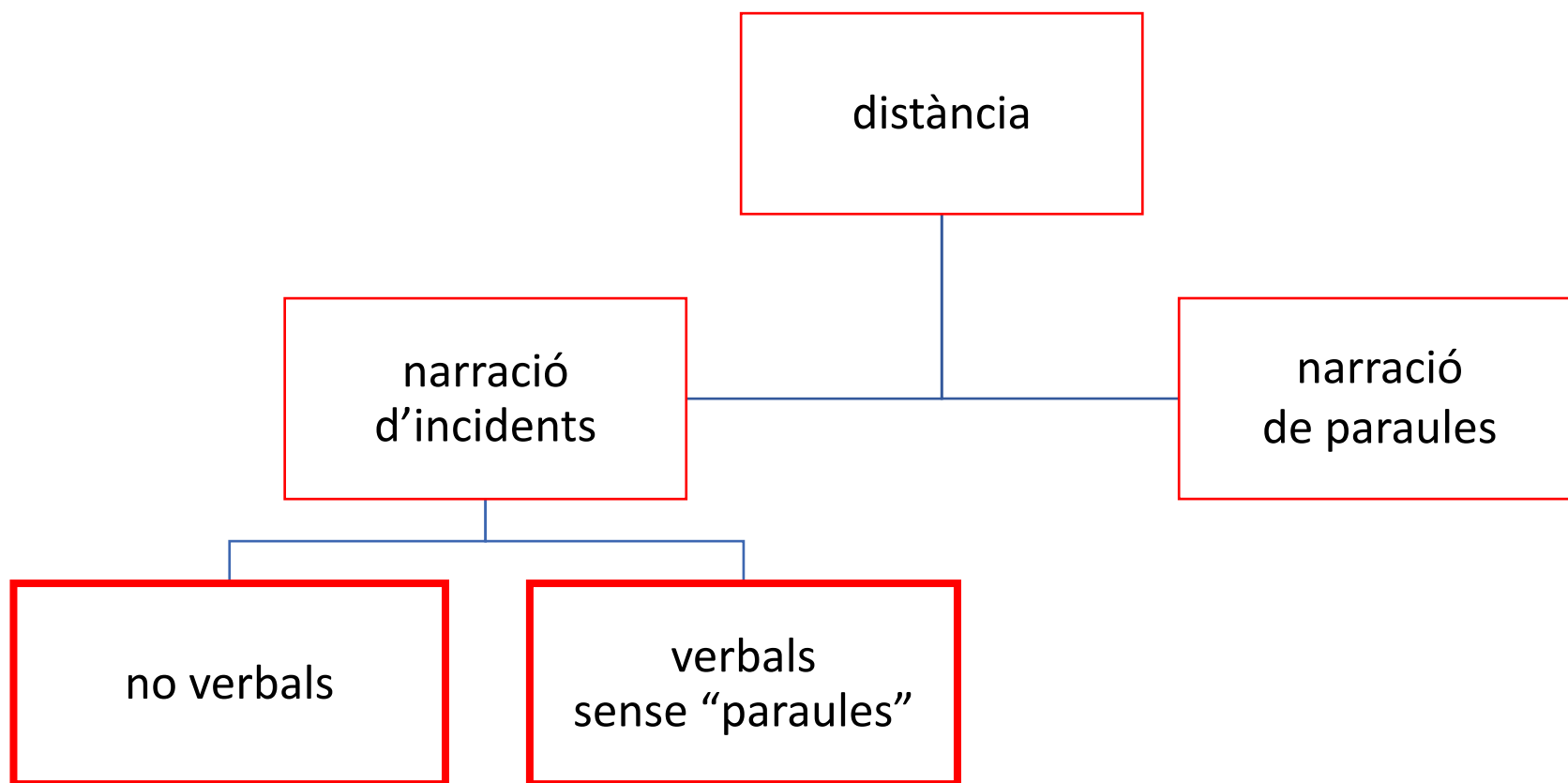

- passejar
- esmorzar
- veure les flors
- mirar aparadors
- asseure's en un banc
- dinar
- jugar
- sopar
- ...

- passejar
- esmorzar
- veure les flors
- mirar aparadors
- asseure's en un banc
- dinar
- jugar
- sopar
- ...

- passejar
- esmorzar
- veure les flors
- mirar aparadors
- asseure's en un banc
- dinar
- jugar
- sopar
- ...

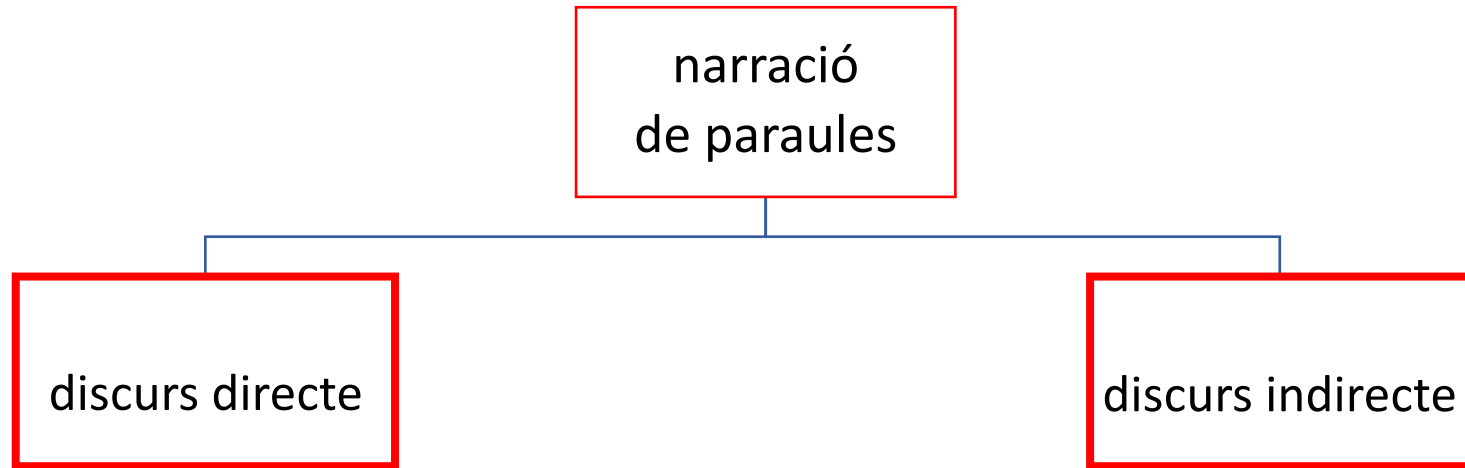
- *el papà no va **dir** res*
- *la mamà el va **insultar***
- *els tiets es van posar a **parlar** a la sala*
- *la vaig **renyar***
- *sentia la pel·lícula i com **discutien** els papàs*
- *no podia sentir ben bé què **deien***
- ***deia** el nom d'una dona*
- *van venir senyors que **preguntaven** coses*
- *jo no sabia què **contestar***

narració
de paraules

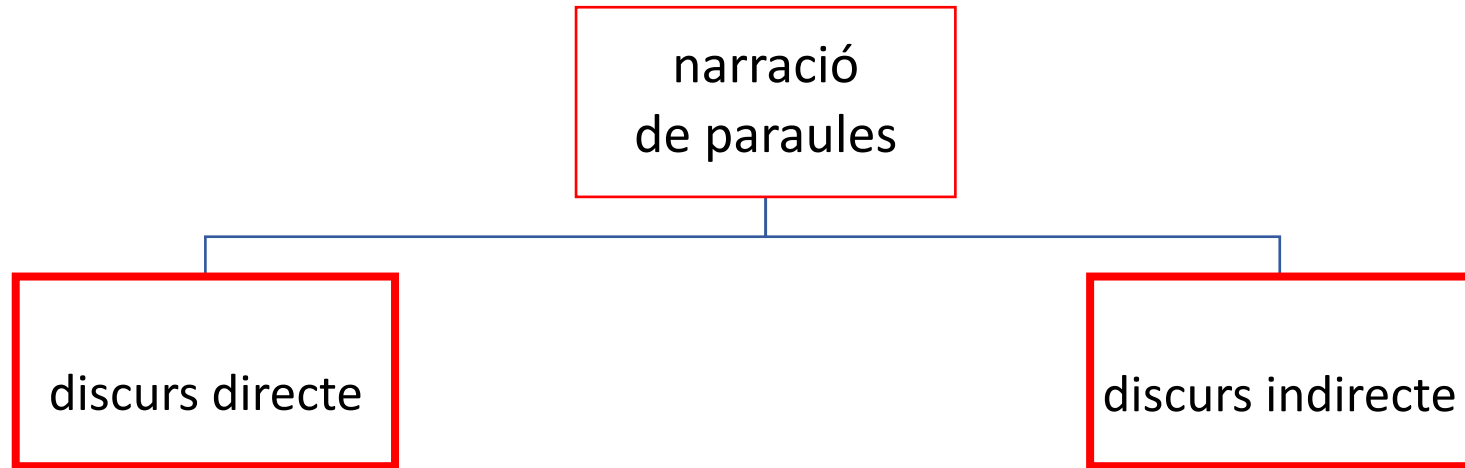
```
graph TD; A[narració de paraules] --> B[discurs directe]; A --> C[discurs indirecte];
```

discurs directe

discurs indirecte

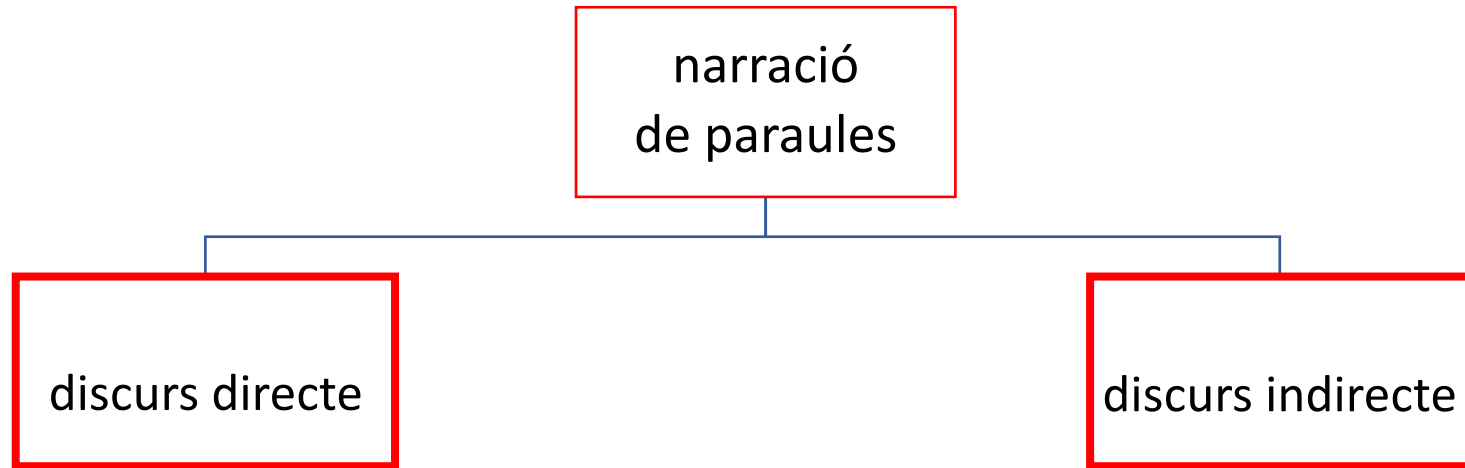
- *el papà em va dir **no li facis cas***
- *la mamà va dir **què ha passat***
- *el cosí va dir **m'ha pegat***
- *la mamà va dir-li **els nens són al jardí, que s'estan matant, i tu aquí, tan tranquil, repapat***

- *el papà em va dir **no li facis cas***
- *la mamà va dir **què ha passat***
- *el cosí va dir **m'ha pegat***
- *la mamà va dir-li **els nens són al jardí, que s'estan matant, i tu aquí, tan tranquil, repapat***

pregunta:

és canònic, l'ús que del discurs directe fa el narrador?

- *el papà em va dir **no li facis cas***
- *la mamà va dir **què ha passat***
- *el cosí va dir **m'ha pegat***
- *la mamà va dir-li **els nens són al jardí, que s'estan matant, i tu aquí, tan tranquil, repapat***

resposta:

no del tot: no fa servir els recursos delimitadors habituals (dos punts i cometes); però ja està bé: essent el narrador un nen, l'ús d'aquests recursos comprometria la versemblança enunciativa (el nen no els coneix: entenem que l'escola encara no els hi ha explicat)

narració de paraules

```
graph TD; A[narració de paraules] --> B[discurs directe]; A --> C[discurs indirecte];
```

discurs directe

- *el papà em va dir **no li facis cas***
- *la mamà va dir **què ha passat***
- *el cosí va dir **m'ha pegat***
- *la mamà va dir-li **els nens són al jardí, que s'estan matant, i tu aquí, tan tranquil, repapat***

discurs indirecte

- *el papà va dir que **eren tenyides***
- ...

vegeu el document, penjat a l'aula virtual,
La distància a “Redacció” (Monzó)

Activitat 7 (p. 30): analitza la narració de paraules
del fragment de “(Bodes de Sofia)” (p. 37)

- **discurs directe**
- **discurs indirecte**
- **discurs indirecte lliure**

El fragment de “(Bodes de Sofia)” conté

- un cas de **discurs indirecte lliure** (paraules no dites, sinó pensades)

Molt amagades, guardava unes quantes cartes que en Lluís li havia escrit quan ja estava promesa. No eren cartes d'amor, però ella sabia llegir entre ratlles. "Amiga Sofia..." "Amiga meva." "Amiga." ¡No hi havia de pensar més! Es posà bé els poms de tarongina dels costats de la cara i començà a pintar-se els llavis.

El fragment de “(Bodes de Sofia)” conté

- un cas de **discurs indirecte lliure** (paraules no dites, sinó pensades)
- força casos de **discurs directe**

Mentre els cambrers servien els aperitius, l'Eulàlia acompanyà la Sofia al lavabo. **"Ja no pots fer més bonic"**, li digué tot abraçant-la així que estigueren soles. I, apartant-se una mica, afegí: **"Es veu d'una hora lluny que l'Eladi està enamoradíssim."** La Sofia es posà de cara al mirall i somrigué: **"I jo no?"** **"Oh, tu... ¿ho has estat alguna vegada?"** La Sofia no contestà. A la sortida de l'església havia vist el cotxe d'en Lluïset Roca a l'altra banda de la plaça. Molt amagades, guardava unes quantes cartes que en Lluís li havia escrit quan ja estava promesa. No eren cartes d'amor, però ella sabia llegir entre ratlles. **"Amiga Sofia..."** **"Amiga meva."** **"Amiga."** ¡No hi havia de pensar més! Es posà bé els poms de tarongina dels costats de la cara i començà a pintar-se els llavis. **"¿Vols que et digui una cosa?"** L'Eulàlia havia agafat la barreta de carmí del portamonedes i també s'havia començat a pintar. **"Heu trigat dos anys a casar-vos i més d'una vegada havia tingut por que l'Eladi es cansés d'esperar. Ha estat més arriscat del que et penses."** La Sofia, mig girada d'esquena a la seva padrina, es tirava les mitges amunt. **"¿Et fa angúnia que et vegi les cames que et vaig veure quan vas néixer?"** La Sofia entregirà el cap i féu l'ullet. **"Són del meu marit."** No volia que l'Eulàlia li criticés les mitges, massa clares. Feia un parell de mesos que l'Eladi, com si la volgués fer enrabiada, li donava de tant en tant, i d'amagat, un paquetet lligat amb un cordill d'or. A dintre sempre hi havia un parell de mitges rosades. Ella l'acompanyava fins al peu del reixat i li pessigava el coll. **"Ets un indecent."** Sortiren del lavabo i passaren davant de tres joves que enraonaven molt animats. Un d'ells digué en veu alta: **"Qui pogués ser el nuvi... Ara no. A la nit."** L'Eulàlia li estrenyé el braç: **"Veus, els homes..."**

pregunta: aquests dos casos són diferents dels altres; per què?

Mentre els cambrers servien els aperitius, l'Eulàlia acompanyà la Sofia al lavabo. "Ja no pots fer més bonic", li digué tot abraçant-la així que estigueren soles. I, apartant-se una mica, afegí: "Es veu d'una hora lluny que l'Eladi està enamoradíssim." La Sofia es posà de cara al mirall i somrigué: "I jo no?" "Oh, tu... ¿ho has estat alguna vegada?" La Sofia no contestà. A la sortida de l'església havia vist el cotxe d'en Lluïset Roca a l'altra banda de la plaça. Molt amagades, guardava unes quantes cartes que en Lluís li havia escrit quan ja estava promesa. No eren cartes d'amor, però ella sabia llegir entre ratlles. **"Amiga Sofia..." "Amiga meva." "Amiga."** ¿No hi havia de pensar més! Es posà bé els poms de tarongina dels costats de la cara i començà a pintar-se els llavis. "¿Vols que et digui una cosa?" L'Eulàlia havia agafat la barreta de carmí del portamonedes i també s'havia començat a pintar. "Heu trigat dos anys a casar-vos i més d'una vegada havia tingut por que l'Eladi es cansés d'esperar. Ha estat més arriscat del que et penses." La Sofia, mig girada d'esquena a la seva padrina, es tirava les mitges amunt. "¿Et fa angúnia que et vegi les cames que et vaig veure quan vas néixer?" La Sofia entregirà el cap i féu l'ullet. "Són del meu marit." No volia que l'Eulàlia li criticés les mitges, massa clares. Feia un parell de mesos que l'Eladi, com si la volgués fer enrabiard, li donava de tant en tant, i d'amagat, un paquetet lligat amb un cordill d'or. A dintre sempre hi havia un parell de mitges rosades. Ella l'acompanyava fins al peu del reixat i li pessigava el coll. **"Ets un indecent."** Sortiren del lavabo i passaren davant de tres joves que enraonaven molt animats. Un d'ells digué en veu alta: "Qui pogués ser el nuvi... Ara no. A la nit." L'Eulàlia li estrenyé el braç: "Veus, els homes..."

resposta

Mentre els cambrers servien els aperitius, l'Eulàlia acompanyà la Sofia al lavabo. **"Ja no pots fer més bonic"**, li digué tot abraçant-la així que estigueren soles. I, apartant-se una mica, afegí: **"Es veu d'una hora lluny que l'Eladi està enamoradíssim."** La Sofia es posà de cara al mirall i somrigué: **"I jo no?"** **"Oh, tu... ¿ho has estat alguna vegada?"** La Sofia no contestà. A la sortida de l'església havia vist el cotxe d'en Lluïset Roca a l'altra banda de la plaça. Molt amagades, guardava unes quantes cartes que en Lluís li havia escrit quan ja estava promesa. No eren cartes d'amor, però ella sabia llegir entre ratlles. **"Amiga Sofia..." "Amiga meva." "Amiga."** ¡No hi havia de pensar més! Es posà bé els poms de tarongina dels costats de la cara i començà a pintar-se els llavis. **"¿Vols que et digui una cosa?"** L'Eulàlia havia agafat la barreta de carmí del portamonedes i també s'havia començat a pintar. **"Heu trigat dos anys a casar-vos i més d'una vegada havia tingut por que l'Eladi es cansés d'esperar. Ha estat més arriscat del que et penses."** La Sofia, mig girada d'esquena a la seva padrina, es tirava les mitges amunt. **"¿Et fa angúnia que et vegi les cames que et vaig veure quan vas néixer?"** La Sofia entregirà el cap i féu l'ullet. **"Són del meu marit."** No volia que l'Eulàlia li criticqués les mitges, massa clares. Feia un parell de mesos que l'Eladi, com si la volgués fer enrabiada, li donava de tant en tant, i d'amagat, un paquetet lligat amb un cordill d'or. A dintre sempre hi havia un parell de mitges rosades. Ella l'acompanyava fins al peu del reixat i li pessigava el coll. **"Ets un indecent."** Sortiren del lavabo i passaren davant de tres joves que enraonaven molt animats. Un d'ells digué en veu alta: **"Qui pogués ser el nuvi... Ara no. A la nit."** L'Eulàlia li estrenyé el braç: **"Veus, els homes..."**

analepsi
(paraules
escrites)

analepsi
(paraules
dites)

pregunta: és prototípic, l'ús que del discurs directe fa el narrador?

Mentre els cambrers servien els aperitius, l'Eulàlia acompanyà la Sofia al lavabo. **"Ja no pots fer més bonic"**, li digué tot abraçant-la així que estigueren soles. I, apartant-se una mica, afegí: **"Es veu d'una hora lluny que l'Eladi està enamoradíssim."** La Sofia es posà de cara al mirall i somrigué: **"I jo no?"** **"Oh, tu... ¿ho has estat alguna vegada?"** La Sofia no contestà. A la sortida de l'església havia vist el cotxe d'en Lluïset Roca a l'altra banda de la plaça. Molt amagades, guardava unes quantes cartes que en Lluís li havia escrit quan ja estava promesa. No eren cartes d'amor, però ella sabia llegir entre ratlles. **"Amiga Sofia..."** **"Amiga meva."** **"Amiga."** ¡No hi havia de pensar més! Es posà bé els poms de tarongina dels costats de la cara i començà a pintar-se els llavis. **"¿Vols que et digui una cosa?"** L'Eulàlia havia agafat la barreta de carmí del portamonedes i també s'havia començat a pintar. **"Heu trigat dos anys a casar-vos i més d'una vegada havia tingut por que l'Eladi es cansés d'esperar. Ha estat més arriscat del que et penses."** La Sofia, mig girada d'esquena a la seva padrina, es tirava les mitges amunt. **"¿Et fa angúnia que et vegi les cames que et vaig veure quan vas néixer?"** La Sofia entregirà el cap i féu l'ullet. **"Són del meu marit."** No volia que l'Eulàlia li criticés les mitges, massa clares. Feia un parell de mesos que l'Eladi, com si la volgués fer enrabiar, li donava de tant en tant, i d'amagat, un paquetet lligat amb un cordill d'or. A dintre sempre hi havia un parell de mitges rosades. Ella l'acompanyava fins al peu del reixat i li pessigava el coll. **"Ets un indecent."** Sortiren del lavabo i passaren davant de tres joves que enraonaven molt animats. Un d'ells digué en veu alta: **"Qui pogués ser el nuvi... Ara no. A la nit."** L'Eulàlia li estrenyé el braç: **"Veus, els homes..."**

resposta: només és prototípic en tres casos (els dos primers són a l'inici; el tercer, cap al final)

Mentre els cambrers servien els aperitius, l'Eulàlia acompanyà la Sofia al lavabo. **"Ja no pots fer més bonic"**, li **DIGUÉ** tot abraçant-la així que estigueren soles. I, apartant-se una mica, **ALEGÍ**: **"Es veu d'una hora lluny que l'Eladi està enamoradíssim."** La Sofia es posà de cara al mirall i somrigué: **"I jo no?"** **"Oh, tu... ¿ho has estat alguna vegada?"** La Sofia no contestà. A la sortida de l'església havia vist el cotxe d'en Lluïset Roca a l'altra banda de la plaça. Molt amagades, guardava unes quantes cartes que en Lluís li havia escrit quan ja estava promesa. No eren cartes d'amor, però ella sabia llegir entre ratlles. **"Amiga Sofia..."** **"Amiga meva."** **"Amiga."** ¿No hi havia de pensar més! Es posà bé els poms de tarongina dels costats de la cara i començà a pintar-se els llavis. **"¿Vols que et digui una cosa?"** L'Eulàlia havia agafat la barreta de carmí del portamonedes i també s'havia començat a pintar. **"Heu trigat dos anys a casar-vos i més d'una vegada havia tingut por que l'Eladi es cansés d'esperar. Ha estat més arriscat del que et penses."** La Sofia, mig girada d'esquena a la seva padrina, es tirava les mitges amunt. **"¿Et fa angúnia que et vegi les cames que et vaig veure quan vas néixer?"** La Sofia entregirà el cap i féu l'ullet. **"Són del meu marit."** No volia que l'Eulàlia li criticés les mitges, massa clares. Feia un parell de mesos que l'Eladi, com si la volgués fer enrabiar, li donava de tant en tant, i d'amagat, un paquetet lligat amb un cordill d'or. A dintre sempre hi havia un parell de mitges rosades. Ella l'acompanyava fins al peu del reixat i li pessigava el coll. **"Ets un indecent."** Sortiren del lavabo i passaren davant de tres joves que enraonaven molt animats. Un d'ells **DIGUÉ** en veu alta: **"Qui pugués ser el nuvi... Ara no. A la nit."** L'Eulàlia li estrenyé el braç: **"Veus, els homes..."**

la resta de casos són no prototípics: les paraules del personatge estan desproveïdes de marc (verb de comunicació + subjecte de l'acte de parla)

la resta de casos són no prototípics: les paraules del personatge estan desproveïdes de marc (verb de comunicació + subjecte de l'acte de parla)

d'aquest procediment, Maldonado (1999: 3552) en diu **discurs directe lliure**

la resta de casos són no prototípics: les paraules del personatge estan desproveïdes de marc (verb de comunicació + subjecte de l'acte de parla)

però no per això tenim dificultats d'atribució: en tot moment sabem, a partir del context discursiu, **qui diu què**

la resta de casos són no prototípics: les paraules del personatge estan desproveïdes de marc (verb de comunicació + subjecte de l'acte de parla)

però no per això tenim dificultats d'atribució: en tot moment sabem, a partir del context discursiu, **qui diu què**

el resultat és una prosa àgil, fluida i econòmica

A la diapositiva següent,

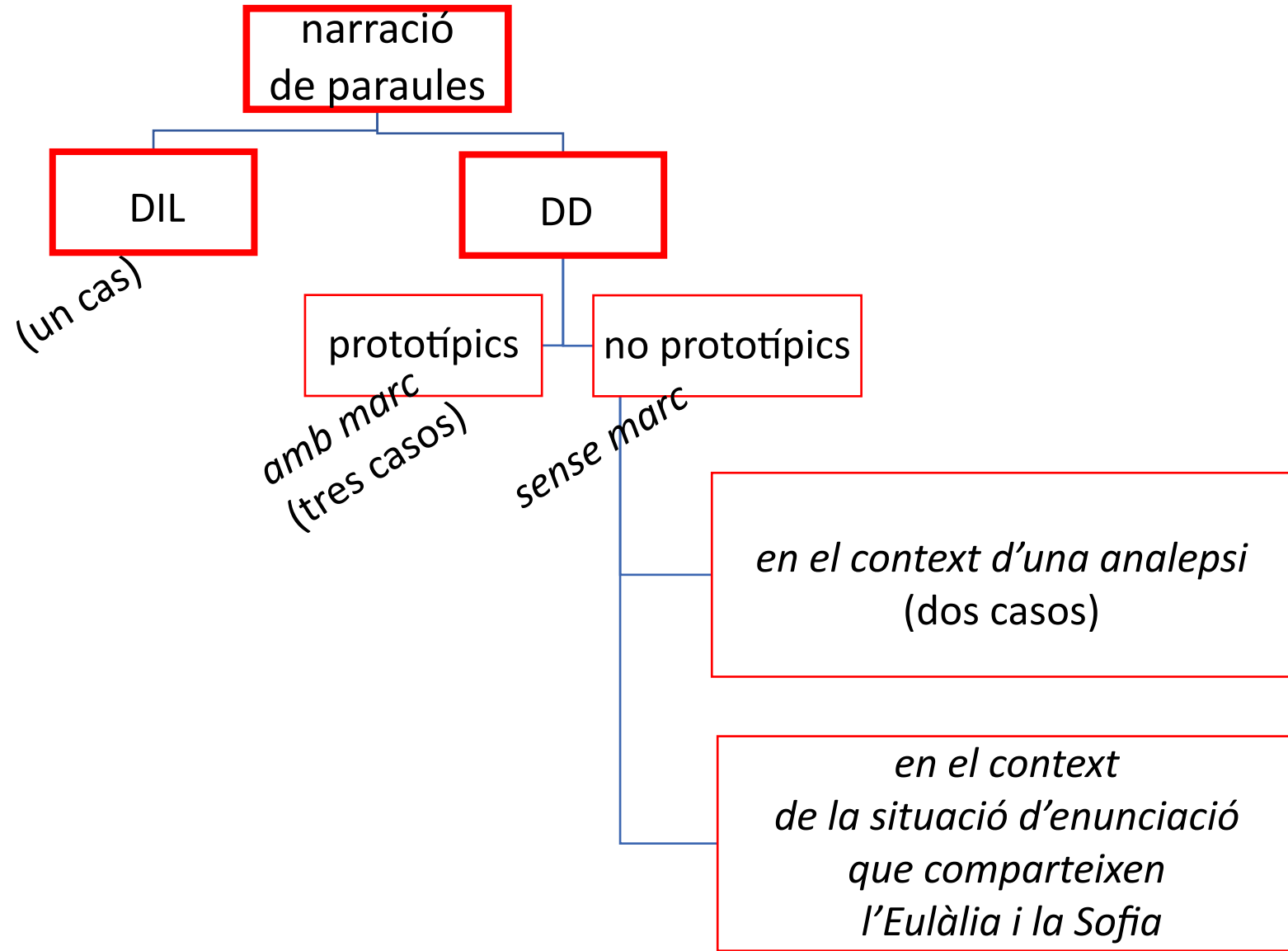
discurs indirecte lliure

discurs directe

VERBS DE COMUNICACIÓ

subjectes dels actes de parla

Mentre els cambrers servien els aperitius, l'Eulàlia acompanyà la Sofia al lavabo. **"Ja no pots fer més bonic"**, li **DIGUÉ** tot abraçant-la així que estigueren soles. I, apartant-se una mica, **ALEGÍ**: **"Es veu d'una hora lluny que l'Eladi està enamoradíssim."** La Sofia es posà de cara al mirall i somrigué: **"I jo no?"** **"Oh, tu... ¿ho has estat alguna vegada?"** La Sofia no contestà. A la sortida de l'església havia vist el cotxe d'en Lluïset Roca a l'altra banda de la plaça. Molt amagades, guardava unes quantes cartes que en Lluís li havia escrit quan ja estava promesa. No eren cartes d'amor, però ella sabia llegir entre ratlles. **"Amiga Sofia..."** **"Amiga meva."** **"Amiga."** **"No hi havia de pensar més"** Es posà bé els poms de tarongina dels costats de la cara i començà a pintar-se els llavis. **"¿Vols que et digui una cosa?"** L'Eulàlia havia agafat la barreta de carmí del portamonedes i també s'havia començat a pintar. **"Heu trigat dos anys a casar-vos i més d'una vegada havia tingut por que l'Eladi es cansés d'esperar. Ha estat més arriscat del que et penses."** La Sofia, mig girada d'esquena a la seva padrina, es tirava les mitges amunt. **"¿Et fa angúnia que et vegi les cames que et vaig veure quan vas néixer?"** La Sofia entregirà el cap i féu l'ullet. **"Són del meu marit."** No volia que l'Eulàlia li criticés les mitges, massa clares. Feia un parell de mesos que l'Eladi, com si la volgués fer enrabiard, li donava de tant en tant, i d'amagat, un paquetet lligat amb un cordill d'or. A dintre sempre hi havia un parell de mitges rosades. Ella l'acompanyava fins al peu del reixat i li pessigava el coll. **"Ets un indecent."** Sortiren del lavabo i passaren davant de tres joves que enraonaven molt animats. Un d'ells **DIGUÉ** en veu alta: **"Qui pogués ser el nuvi... Ara no. A la nit."** L'Eulàlia li estrenyé el braç: **"Veus, els homes..."**

discurs directe al fragment de “(Bodes de Sofia)”

Eulàlia: Ja no pots fer més bonic. **digué**

Es veu d’una hora lluny que l’Eladi està enamoradíssim. **afegí**

Sofia: I jo no?

Eulàlia: Oh, tu... ¿ho has estat alguna vegada?

paraules escrites **Lluís (a Sofia): “Amiga Sofia” / “Amiga meva” / “Amiga”**

Eulàlia: ¿Vols que et digui una cosa?

Heu trigat dos anys a casar-vos i més d’una vegada havia tingut por que l’Eladi es cansés d’esperar. Ha estat més arriscat del que et penses.

¿Et fa angúnia que et vegi les cames que et vaig veure quan vas néixer?

Sofia: Són del meu marit.

paraules dites **Sofia (a Eladi): Ets un indecent.**

Jove: Qui pogués ser el nuvi... Ara no. A la nit. **digué**

Eulàlia: Veus, els homes...